पवर्गान्तं निवृत्वत् अत्रापि हृदयशूलान्तऽएव वपनम् । ततो यथोक्ता पित्र्या । ततस्त्र्यम्बका उदकोपस्पर्शनान्ताः · शतसंकल्पः · समारोप्य प्रवेशनम् · ततः पौर्णमासेष्यादि ॥ इति सपशुसाकमेधाः ॥ ॥ अथ सपशुशुनासीरीयम् । सपशुशुनासीरीयेण पर्वणाहमिति वरणे · दक्षिणाकीर्तनमैष्टिकवत् । अत्र शुनासीराभ्यां पशुः · तत्र शुनासीराभ्यां जुष्टम्° शुंराभ्यां छागस्य वपाये मेदसोऽनु° शुंराभ्यां छागस्य वपां मेदः प्रेष्य · पशुपुरोडाशादिमनु आग्नेयादिसौर्यान्तानां शुनासीरीयहविषां निर्वापः · तत्र पूर्वं शाखाछेदादि वायव्यपयोऽर्थं वत्सापाकरणाद्युपगूहनान्तम् · ततो यजमान वाचं यछेति प्रैषः ततः पात्रासादनादि अत्र शुनासीरीयदक्षिणाया आसादनम् · ग्रहणे शुंराभ्यां जुष्टमिति पशुपुरोडाशग्रहणम् · तत आग्नेयादीनां विभज्यालम्भे इदꣳ शुंरयोरग्नेरित्येवं सर्वत्राग्निपदात्पूर्वं प्रयोज्यम् । प्रधानयागे शुंराभ्यां पुरोडाशस्यानुब्रूहि शुंराभ्यां पुरोडाशं प्रेष्य · प्रचारकालऽएव वायवे दोहं कृत्वा यागः · यज्ञ-प्रैषो हविषां स्विष्टकृत् पशुपुरोडाशेडान्ते दक्षिणादानमैष्टिकवत् । पशुयागे शुंराभ्यां छागस्य हविषोऽनुब्रूहि छागस्य हविः प्रेष्य · व्यूहने शुंरयोर्वनस्पतेरुद्भिनतिम् शुंरौ वनस्पतिस्तमपनुदन्विति · अत्र हृदयशूलान्ते वपनाभावः यथाप्राप्तस्यैव वपनस्य कालान्तरविधानात् न चात्र प्राप्तिरस्यैष्टिके · अन्यत्सर्वं सपशुवैश्वदेववत् ॥ इति सपशुशुनासीरीयम् ॥ अथवा सर्वेषु पर्वसु-पर्वसु पर्वारम्भात्प्रागेव स्वः-स्वः[पशुः] पृथक्कल्पः कर्तव्यः तत्रापि पर्वदक्षिणैवेति [सम्प्रदाय]-कारः पशोरपि चातुर्मास्यपर्वशब्देनैवाभिधानात् पशुसमाप्यनन्तरं पर्व · अस्मिन्पक्षे साकमेधेषु महाहविषः प्राक् पशुः । अथवा सर्वपर्वणामन्ते पृथक्कल्पः स्वः-स्वः पशुर्भवति · अस्मिन्पक्षे महाहविषोऽनन्तरं पित्र्येष्टेः[1] प्राक् पशुः · अत्रापि पर्वदक्षिणैव · अस्य पशोर्हविर्यज्ञविधत्वान्निवृत्पशुवत्सर्वम् ॥ ॥ इति पाशुकानि चातुर्मास्यानि ॥ ॥

कठानां पञ्चाहिकानि पठ्यन्ते · तत्र फाल्गुनशुक्लैकादश्यां वैश्वदेवं पर्व · तस्मिन्नेवाहनि वरुणप्रघासार्थमुद्धृत्य करम्भपात्रकरणाद्युत्तरवेदिछादनान्तम् · छा-

१) ? पित्रेष्टौ १.